

A miskolci szervezők megpróbálták zanzásítani a rali sava-borsát, a másfél napba sűrített rendezvényen volt minden, ami erre a versenyágra jellemző. Közönség-kiszolgáló prológ, hajnali párás-napfelkeltés szakaszok, távoli gyorsok változó útminőséggel, kihelyezett szervizpont, és éjszakai száguldás is. Az 572 km össztávú versenyen 15 gyorsasági szakasz volt betervezve az első osztályú pilóták számára, ez mindenképpen embert próbáló, főleg egy „másodbálozónak”.

Minden szempontból feladta a leckét a rali bajnokság második soron következő miskolci futama hazánk legcsinosabb rali párosának. Az Eger rali óta eltelt időszakban sem volt idő a pihenésre, a szponzorokkal való tárgyalás, médiakapcsolatok kezelése, illetve a helyi versenyeken való tapasztalatszerzés csak pár példa kiemelve. Aztán jöttek a betervezetlen dolgok...

Kényszerű navigátorkeresés, a bolondos miskolci időjárás, és a feszített időterv a versenyidőszakban. De hát, mint az életben oly sokszor, mondhatjuk minden jó ha a vége jó, hiszen ismét a második helyen szólították a csajokat a miskolci céldobogóra!

Judit: Hát igen, sajnos eddigi hű társam munkahelyi elfoglaltsága miatt csak a távolból szorított Értünk. Nem volt egyszerű női navigátort találni, aki minden kíváncsnak megfelelné (licenz, időpont, anyagi oldal), de a Barátok segítettek, és Vizler Anita személyében tapasztalt segítséget kaptam. Csütörtökön reggel Pesten találkozott kis csapatunk, Anitával rögtön kocsiba ültünk és indultunk tovább, Apa pedig Pesten beszerezte a még hiányzó felszereléseket (alsó ruhát Danitól, a Hans-ot pedig szokás szerint Feritől, az SRT-ben - köszi Nektek!). A pályabejárás alatt felemás érzéseket szereztünk: a kányival nehezen boldogultunk, a szemerein látszódott sok lesz a felhordás, viszont - Abaujvár-Hollóháza, a főnyi és az Erdőbénye is bejött.

Itt szembesültem vele, hogy Miskolcon a 4 soros lassító a divat, ilyenben még nem volt részem. A technikai átvételen némi fennakadást jelentett megint csak a piercing kérdés, de megígértük, hogy másnapra eltüntetjük őket. Sok baráttal, ismerőssel találkoztunk gépátvételen és jól esett, amikor mondták; örülnek, hogy megint itt vagyunk!

A prológ miatt nagyon izgultam, - hiszen sok ezer ember előtt menni, ráadásul vizes-poros salakon - ez az eredményen is meglátszott, a megfogyatkozott kategóriában társunk meg is szorongatott minket. Másnap nagyon korán volt a kelés, 6-kor már a gyorsra indultunk ki. Az első körben óvatosak voltunk, - a felhordások miatt is-, ezen később javítottunk Hoffer Zsolti tanácsainak köszönhetően. A szervizparkok eseménytelenül teltek, hisz az autó a csapatnak, és a precíz felkészítésnek hála hibátlanul működött. Az előre „szeretett” gyorsokon élveztük a versenyzést, ezen még a csöpörgő eső sem tudott változtatni. Az utolsó körre nagyon koszosak lettek a pályák, a lámpasor is kellett már a vak sötétben, így megszenvedtünk az utolsó erdőbényi szakaszon, de elértük ismét a hön áhított célt a CÉLT, ahol kellemes meglepetésként mégiscsak kaptunk serleget!

Köszönettel tartozom Mindenkinek aki segített az ismételt célba érésben! A kategóriavezető helyéről várjuk a murvás Bükfürdői folytatást június elején

Anita: Először szeretnék köszönetet mondani Ollé Sasának, és a szerviz csapatnak, hogy az elmúlt csodálatos hétvégén maximálisan támogattak minket a versenyen. Külön köszönet Juditnak és édesapjának, akikkel átélhettem életem első ORB versenyét! Judit által egy olyan világban lehettem, igaz csak egy verseny erejéig, ami számomra korábban elérhetetlennek tűnt. A mai napig a hatása alatt vagyok! Az elején izgultam, hogy pont egy olyan versenyen veszek részt, ami nem megszokott a rallyban, hogy egy nap 15 gyors, de hála Istennek, sikerült szerencsésen befejeznünk a versenyt. Az idő és a technika Ördöge is kegyes volt hozzánk, így igazából lehetőségünk volt csak a gyorsokra koncentrálni, és "Nyuszikát" épségben bevinni a célba! Összegezve, azt kívánom ennél rosszabb verseny továbbra se legyen a CSAJOKnak, Juditnak és Alíznek! Drukkolok Nekik!

.Fotók: Galadriel, Topy, Szalay

